

PŘED ODJEZDEM DO MOSKVV

vysíláno BBC z Londýna 21. 2. 1945

I kdybych chtěl, nemohl bych ani slova dodat k tomu, co vám řekl v sobotu a v neděli prezident Beneš ve svém posledním rozhlasovém projevu z Londýna. Musí s tím souhlasit bez výjimky každý slušný Čech a Slovák, a až se budou psát dějiny roku 1945, Benešův poslední rozhlas bude po zásluze oceněn.

Ukončujeme důležitou, vyčerpávající, ale definitivně kladnou kapitolu našich bouřlivých dějin. Začínáme novou, nemýlím-li se, tu nejdůležitější ode dne, kdy pryč na Řípu stanul praotec Čech. President Beneš vám řekl, jak si naše příští podnikání představuje. Stejně jako on, tak i já, my i vy, všichni víme, že s programem, který jsme si vytkli, nebude lze doopravdy začít, dokud celá země nebude osvobozena. Přípravy děláme a děláte, ale teprve po poradě s vámi po osvobození Prahy začneme pracovat, abych tak řekl, načisto.

Ze všech Čechoslováků v cizině jsem snad k vám já mluvil nejčastěji. Děkuji vám za to, že jste mne poslouchali a že jste mně věřili stejně tak jako já vždycky a bez výjimky jsem věřil vám. Představím-li si, co vás i mne potkalo ode dne, kdy jsem 8. září 1939 oficiálně zahajoval československý rozhlas v Londýně, jde mi hlava kolem. My v zahraničí jsme měli tu ohromnou výhodu, že jsme žili ve svobodě, kdežto vy jste museli dlouho a dlouho tajit čistou hudbu duše českého a slovenského člověka. Dnes Leningradští, Moskevští, Stalingradští, Charkovští

a Kyjevští, ale také Londýnští a Washingtonští společně jsou dohodnuti vás co nejdříve osvoboditi. Sovětští ukazují cestu.

Až k tomu bude čas, budu vám povídat o Anglii, o této slušné, klidné, hrdinné a nesmlouvavé zemi, o jejích pohostinných, skromných a nevťiravých, statečných lidech. Britové nás mají rádi. Zvykli si na nás a my na ně.

Za pár dní se president Beneš vrací přes Moskvu domů, jediná hlava malého státu, která má s vítěznými Sověty smlouvu o přátelství, pomoci a spolupráci. Dokument tento neopírá se jen o vůli vlád – to by samo o sobě nestačilo –, ale i o vůli našeho lidu doma. Byl posvěcen krví našich synů a je a zůstane naším cílem naplnit jeho slova činy i duchem. K tomu je třeba, abychom jeden při druhém pevně stáli a abychom teď co nejintenzivněji o svou svobodu bojovali tak, abychom směli ve svobodě, svornosti a práci klidně žít.

Odcestujem s pánom prezidentom najprv sám do Moskvy, aby som sa aj já poďakoval za smluvu, za Košice, za Poprad, za Levoču, za náš armádný sbor a za všetko, čo pre nás v tejto vojne urobili, robia a ešte urobí. A potom na chvíľu pojdem sa kúknúť na Slovensko – keď aj nie do Turca a na Bystričku – predsa len domov pod Tatry, blízko Kriváňa a neďaleko tých hor, kde dnes naši partyzáni platia Nemcom časť dložby – a my všetci budeme skopčákom platiť dlho a tvrdo. Vigyáz Tiso – Achtung Bienert. Dobrú noc!

